

SOLUTIONS

PRIEKULES VIDUSSKOLAS AVĪZE

ŠAJĀ NUMURĀ:

REDAKTORA SLEJA- 1

APRĪLIS- PĀRDOMU LAIKS- 1

DZĪVOT NEVIS IZDZĪVOT- 1, 2

COVID-19. POSTS VAI SVĒTĪBA?- 2

PĀRDOMAS PAR ŠO SKOLAS LAIKU- 2, 3

MŪSU BRĪVAIS LAIKS- 3

PRODUKTĪVAI DIENAI!- 3, 4

ANĢĻU VALODAS EKSĀMENS- 4

SKOLOTĀJA MONOLOGS- 5

MISTERS X- 5, 6

ABSOLVENTS- 6, 7

REDAKTORA SLEJA

Sveiks, lasītāj! Vai arī tev ir skumji un vientuļi šajā mums visiem tik grūtajā un sarežģītajā laikā... neuztraucies, jo mēs esam kopā ar Tevi. Mums visiem šis laiks ir jāpārvar un domās visiem jāturas kopā, kaut arī visi iecerētie pasākumi un aktivitātes tiek atcelti. Mēs, avīzes komanda, savu darbu turpinām un arī šomēnes Tev ir ko lasīt, jo mēs vēlamies Tevi iepriecināt un likt Tev cerēt, ka beigu beigās viss būs labi. Svaigs gaiss, pozitīvas domas mums visiem tagad ir nepieciešamas, tāpēc es Tevi izaicinu - ik dienu izej

svaigā gaisā un pasakies par šo skaisto pavasari, kas mums ir dots.

ELĪNA PUTNIŅA

APRĪLIS- PĀRDOMU LAIKS

Jau vairāk nekā viens mēnesis ir ticis pavadīts ārkārtas stāvoklī. Ielas ir tukšas, un sirdīs mīt uztraukums. Kad šis viss beigsies? Aprīlis ir pārdomu laiks mums visiem. Pirmās Lieldienas tikai ģimenes lokā. Sirdī pukst prieks, ka vari pavadīt kvalitatīvu laiku ar mīļajiem, bet nav atļauts satikt savus draugus visus kopā un apsveikt arī viņus. Ar cerību, ka šis viss beigsies ātrāk nekā paredzēts, es dzīvoju tālāk. Iziet ar vienu draugu reizē nemaz nav tik slikti, kā bija domāts iepriekš. It īpaši tagad katra saruna liekas kā svarīga dienas daļa. Šie apstākļi liek padomāt par to, cik laiks patiešām ir svarīgs mums visiem. Ir grūti pieņemt to, ka citur pašlaik kādam ir sliktāk, bet mēs varam palīdzēt, ievērojot sociālo distancēšanos. Mēs varam nesatīties ar draugiem un citiem cilvēkiem, jo ir iespējas sazināties arī citādākos veidos. Ne vienmēr ir nepieciešams satikt kādu, lai pavadītu labu laiku. Pavasaris ir domāts, lai mēs varētu izpausties radošāk. Ieliec grāmatā kādu pavasara puķi, lai atmiņā paliek tas, ka tu šo laiku piedzīvoji. Nedomā par to, cik slikti bija šis brīdis, bet par to, ka spēji negatīvajā atrast pozitīvu. Šajā laikā mums ir nepieciešams piedomāt par sevi dziļākā līmenī un izbaudīt šo laiku, kas mums ir dots. Samīļojiet savus mīļos, ja tas ir droši. Pasargājiet savus vecvecākus, jo

tieši viņiem šis brīdis ir visbailīgākais. Atmetiet iedomību un ievērojiet sociālo distancēšanos, jo tikai tā mēs katrs varam šo lietu mazināt.

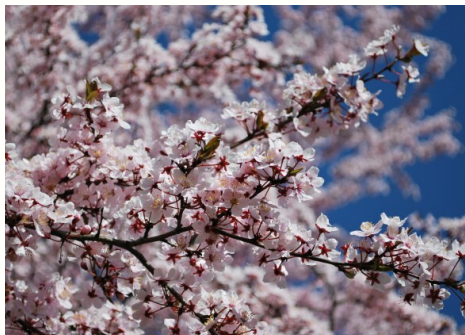
IEVA BĒRZIŅA

DZĪVOT NEVIS IZDZĪVOT

Ir kāds teiciens, kurš vēsta: "Pavasaris ir lielisks piemērs tam, ka pārmaiņas var būt skaistas." Šobrīd mēs dzīvojam ārkārtas situācijā, kad daudz kas ir mainījies. Taču ziniet, kas nav mainījies? Pavasaris ir klāt! Koki plaukst, putni dzied, puķes zied, un dienas kļūst aizvien garākas un daudz gaišākas. Dabai ārkārtas situācija netraucē, protams, arī tā piedzīvo savas "ārkārtas situācijas" vētras, taču tās ir pārvarētas. Kritušais pieceļas, nolauztais atjaunojas,

un arī tas, kurš novītis, spēj atkal uzziedēt. Daba mums priekšā parāda, ka viss ir pārvarams. Turpinot iesākto, arī mēs visi šobrīd piedzīvojam lielas pārmaiņas. It nemaz nav viegli "palikt mājās", nesatikt tos, kurus tik ļoti gribas redzēt un, protams, atteikties no visiem plānotajiem piedzīvojumiem, tomēr – es izvēlos ticēt, ka šīs būs skaistas pārmaiņas. Mēs iemācīsimies mīlēt un novērtēt laiku kopā ar mīļajiem vairāk nekā iepriekš, novērtēsim piedzīvojumus un mācēsīm pateikties par to, kas dažreiz liekas "pašsaprotams". Novērtēsim to, kas mums ir, jo esmu droša, ka pat šī ārkārtas situācija, kurā dzīvojam mēs, šobrīd nav tik smaga, kāda citām tautām dažādās valstīs izskatās normāla dzīve. Nebūsim tikai šī laika "izdzīvotāji", bet arī dzīvotāji! Arī ārkārtas situācijā mums ir dots nepelnīti daudz, izbaudīsim un novērtēsim! Pieņemsim šo posmu kā laiku izaugsmei, atpūtai un pārdomām. Lai Tev izdodas atrast cerību, kurā skatoties zini, ka Tev priekšā kaut kas pavisam skaists!

MARTA ROGA

COVID-19. POSTS VAI SVĒTĪBA?

Pavadot jau sesto nedēļu mājās, es domāju, ka daudzi no mums ir aizdomājušies, vai ir kāda mācība, ko mēs varam iegūt no tā, kas ar mums visiem ir noticis. Vai tam ir kāda lielāka jēga vai nodoms, ko mēs vēl neredzam, jo atrodamies problēmas epicentrā? Ja man un domāju arī daudziem citiem skolēniem kāds būtu pajautājies, vai vēlamies 6 nedēļas neiet uz skolu, daudzi pateiktu, ka labprāt uz skolu neietu. Vairākums jaunākās paaudzes cilvēki neuztver šo situāciju tik nopietni, taču daudziem no mums ir vecāki un dažiem arī vecvecāki, kas

uz šo situāciju skatās pavisam no pretēja skatu punkta. Daudzus moka bailes, tādēļ ir tik svarīgi būt atbildīgam par sevi, jo varam slimību pārnēsāt un to tālāk nodot saviem tuvākajiem cilvēkiem. Es piedāvāju paskatīties uz šo visu situāciju no alternatīva skatu punkta. Iespējams, ka dzīve vienkārši mums dod iespēju mazliet apstāties un atcerēties, ka:-

Veselība un ģimene ir galvenais, kas mums ir. Cik daudz cilvēki ir spiesti pavadīt šo laiku vientulībā, bez morāla un materiāla atbalsta? Cik daudzi dzīvo bailēs, jo vecums vai citi apstākļi padara viņus īpaši neaizsargātus dotajā situācijā? Cik bieži mēs sūdzamies par dzīvi un par to, kā mums nav, lai gan esam jauni un veseli, bet nespējam to novērtēt?

-Pastāv internets. Lai gan bieži varam iekrist lamatās tā dēļ, ka digitālā vide nav kontrolējama, un informācijas straumē bieži ir grūti saprast, kas ir patiesība, kas meli. Šajos apstākļos tas ir vienīgais rīks, kas tik daudzus ir spējis vienot. Radnieki un draugi dažādās pilsētās un valstīs var savstarpēji kontaktēties un satikties laikā, kad robežas ir slēgtas.

-Mēs esam brīdināti. Mēs zinām, kādas var būt sekas, ja būsīm neuzmanīgi un neprātīgi rīkosimies šādā situācijā. Mēs gūsim pieredzi, un, ja kādreiz kaut kas līdzīgs atkal atgadsies, mēs zināsim kā rīkoties.

-Apkārtējā vide un posts, ko mēs tai nesam. Pateicoties šim laikam, mēs mazāk iepērkamies, mazāk braucam ar mašīnām, mazāk piesārņojam apkārtējo vidi un vienaiļga spējam izdzīvot, kas tikai pierāda, ka mums vajag daudz mazāk nekā mums šķiet.

-Cilvēki parāda savu īsto seju. Šādos grūtos apstākļos ir ļoti svarīgi palīdzēt tiem, kuriem tā ir nepieciešama. Daudzi cilvēki viens otram palīdz, bet ir arī cilvēki, kuri viens otru nosoda un tur aizdomās, kas man atgādina vēstures stundās lasīto. Varbūt ir vērts padomāt, cik ļoti mēs esam vienota kā valsts un sabiedrība, kurā viens par otru rūpējas nevis apvairo un tur aizdomās? Tai vietā, lai runātu patriotiskas runas un nēsātsarkanbaltsarkanus karodziņus, iespējams mēs iegūsim vairāk kā sabiedrība, ja vienkārši pajautāsim

kaimiņu tantei, vai viņai ir nepieciešams atnest pienu un maizi no veikala?

-Mēs daudz vairāk laika pavadām ar savu ģimeni. Kaut arī šobrīd ir ļoti saspringta situācija, apkārt mums atrodas tie, kuri ir gatavi palīdzēt. Tādēļ, ka jāsēž mājās un daudz nav ko darīt, mēs vairāk sarunājamies ar ģimenes locekļiem.

-Mēs novērtējam to darbu, ko bieži vien neredzam. Piemēram, to ko dara skolotājs, lai iemācītu vielu un padarītu stundas interesantas. Atrast motivāciju kaut ko izdarīt izrādās nemaz nav tik viegli. Mēs varam saprast kādam lielum riskam sevi pakļauj ārsti, medicīnas darbinieki un veikalos strādājošie, un man gribas ticēt, ka tad, kad viss šis beigsies, mēs kā sabiedrība vairāk ievērosim un cienīsim šos cilvēkus. Es aicinu meklēt nevis vainīgos, bet ko mēs no visa varam iemācīties.

MARKS TEO DŪČIS

PĀRDOMAS PAR ŠO SKOLAS LAIKU

Šie mēneši, kurus mēs pavadām mājās, ieies pasaules vēsturē. Man personīgi ļoti pietrūkst skola, jaukās skolotājas un, protams, klases biedri. Mēs nezinām, kad mēs nākamreiz tiksimies, vai tas būs vasarā, vai tikai septembrī. Lai kā arī būtu, mēs šogad vēl tiksimies mūsu mīļās skolas telpās. Kamēr mēs mājās mācāmies, visi varam izdarīt ko labu: palīdzēt vecākiem ar mājas darbiem, iestādīt kādu koku vai arī palīdzēt klases biedram ar kādu grūtu mājasdarbu. Manuprāt, mēs, skolēni, pietrūkstam skolotājiem, kuru ikdienu bija mūs mācīt. Mums arī viņu pietrūkst. Ikdienā mēs varējām kontaktēties ar skolotājiem klasēs, uzdot jautājumus un vienkārši parunāties par dzīvi. Tagad vienīgais kontakts, kas mums ir ar viņiem ir caur internetu, kas atņem to cilvēcisko faktoru mūsu mācībās. Kaut gan mēs pilnīgi visus nesatiksīm līdz septembrim, šo laiku atcerēsimies ilgi jo ilgi un varēsim pastāstīt par to saviem bērniem un mazbērniem. Dabai šīs pārmaiņas nāk par labu, jo

ir samazinājies piesārņojuma līmenis, cilvēki vairs tik traki nepiegružo krūmus, pļavas un ezerus. Liels paldies ir jāsaka pilnīgi visām skolotājām, jo viņi cenšas mums uzdot izglītojošas klases un mājasdarbus tā, lai šajā laikā mēs kaut ko vēl varētu iemācīties.

GUSTAVS EINIS

MŪSU BRĪVAIS LAIKS

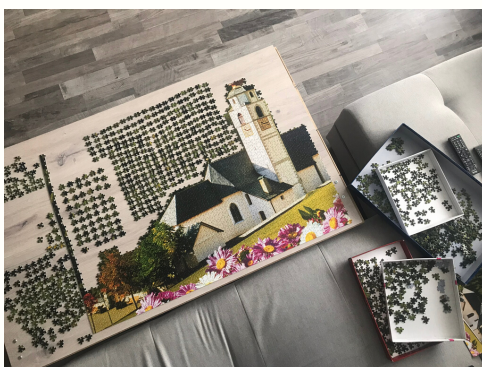
Vai attālinātas mācības mums dod vairāk brīva laika? Uz šo jautājumu atbildēja mūsu SOLUTIONS avīzes komanda. Apkopojot visus viedokļus, var secināt, ka mums visiem mazāk vai vairāk ir brīvais laiks. Daži uzsver, ka tagad ir vairāk laika, lai pabūtu kopā ar ģimeni nekā tas bija pirms tam, bet citiem liekas, ka tagad, esot mājās, ir vairāk jāstrādā pa māju, un brīvais laiks nemaz neesot. Protams, saplānojot savu laiku, un cītīgi izdarot visu jau no rīta, ir mazliet vairāk laika nekā tas bija skolā, kad sēdējām skolas solā 8 stundas dienā, plus vēl ārpus stundu aktivitātes. Esot mājās, daudziem no mums atklājas jauni hobbiji, aizraušanās, kādi nebija pirms tam, kā, piemēram, gleznošana, adīšana, tamborēšana, mūziķēšana, ēst gatavošana, sportošana, grāmatu lasīšana, filmu skatīšanās un vēl daudz kas cits. Lai arī Tavs brīvais laiks būtu lietderīgi izmantotsts, te būs dažī ieteikumi no mums-

katru dienu izvirzi mērķi: Kādā jomā es šodien gribu attīstīties? Tā ar katru dienu var padarīt kaut ko, kas uzlabo gan prātu, gan ķermeni.

Pavadi laiku ar ģimeni un mazāk izmanto tehnoloģijas.

Ej laukā pastaigāties. Izcep kūku, iztīri rakstāmgaldū, iestādi kādu augu. Ir tik daudz, daudz lietu ko darīt, vajag tikai sākt!

Mans galvenais ieteikums ir ievērot pasākumus vīrusa novēršanai, bet pilnīgi noteikti iesaku darīt to, kas iepriecina, jo šajā laikā tas patiešām ir nepieciešams. Protams, atvēli laiku mācībām, bet neaizmirsti, ka ir arī laiks atpūtai. Galvenais- dari to, kas tev ir sirdij mīļš...

PRODUKTĪVAI DIENAI!

Mācībām attālināti ir savi plusi un mīnusi. Viens no lielākajiem plusiem ir, ka vari pievērsties lietām, kuras bijī atstājis novārtā. Ja spēj saplānot laiku, laicīgi izpildīt mājasdarbus, tad ļoti daudz laika paliek pāri, kuru vari veltīt priekš sevis. Man bieži rodas jautājums: „Ko es varētu padarīt brīvajā brīdī?” Bet ja es padomāju kārtīgāk, tad īstenībā ir tik daudz lietu, ko neesmu līdz galam padarījusi, un šis ir īstais laiks, kad to izdarīt. Nelieli ieteikumi, ko darīt, lai būtu produktīvāka diena. Pats pirmais, kas man nāk prātā, ir kulinārija, jo šajā laika posmā ļoti daudz cilvēku gatavo, un par to mēs varam pārliecināties, skatoties bildes sociālajos tīklos. Šis laiks tiešām ir perfekts, lai izmēģinātu pagatavot kaut ko jaunu vai pagatavot vakariņas visai ģimenei. Iepriecināsi ģimeni, un pašam būs liels prieks par padarīto. Tagad mums arī ir iespēja vairāk pievērsties saviem hobijiem. Es brīvajā laikā nodarbojos ar rokdarbiem- adīšanu, tamborēšanu, laiks aizskrien nemanot. Dažreiz ir tā, ka nevar beigt adīt vai tamborēt, jo vēlies ātrāk pabeigt un redzēt gala rezultātu, tas ir gandrīz tāpat kā lasot grāmatu, nevar beigt lasīt, jo tu vēlies ātrāk uzzināt beigas. Rokdarbi prasa ļoti lielu precizitāti un pacietību, kā arī radošumu. Pie pacietības man vēl jāpiestrādā. Es esmu viens no tiem cilvēkiem, kuriem nepatīk atstāt pusdarītus darbus, tāpēc ir ļoti grūti pateikt sev, ka šodienai pietiek, rīt vēl vari pabeigt. Bet dažreiz rodas iemesli, kāpēc darbi nav izdarīti līdz galam, trūkst materiāla, nav nepieciešamā. Vislielākā motivācija, turpināt to darīt ir redzēt gala rezultātu, kurš ir tāds, kādu vēlējes. Noteikti šis ir arī īstais brīdis, lai uztaisītu kafiju, apsēstos pie galda, paņemtū baltu lapu un kaut ko uzrakstītu, sacerētu vai uzzīmētu, jo varbūt atklāsi kādu jaunu talantu, kas tevī mīt. Varbūt tevī ir labs mākslinieks, rakstnieks vai dzejnieks. Viens no ieteikumiem ir nospraust mērķus. Ir divas ļoti būtiskas lietas: iegūt stipru motivāciju mērķa sasniegšanai un saprast, vai tiešām tu to vēlies. Veiksmīgs cilvēks saprot, ka viņš pats būvē savu dzīvi ar savām domām un darbiem. Cilvēks bez dzīves mērķa ir līdzīgs automašīnas vadītājam, kurš, braucot

ANĢĻU VALODAS EKSĀMENS

automašīnā, spiež gāzi, bet nav veltījis nedaudz laika, lai noteiktu maršrutu uz kurienu braukt. Viens no mana šī brīža mērķiem ir izveidot savu zīmējumu albumu, jo, mācoties skolā, man nebija tik daudz brīvā laika, lai to izdarītu. Dažreiz viens zīmējums var aizņemt visu dienu, tas atkarībā no zīmējuma struktūras, bet šim mērķim ir vajadzīgi gadi, nevis daži mēneši, jo ar laiku tavas iemaņas uzlabojas, un es gribētu redzēt, kā mainās ar gadiem mana gleznošanas tehnika. Tas būtu interesanti. Šis ir arī īstais brīdis, lai izietu laukā un uztaisītu mazu fotosesiju, kad koki ar baltiem ziedņiem pilni. Šis ir arī īstais brīdis, lai kopā ar ģimeni pavadītu laiku. Šis ir īstais laiks, lai dotos svaigā gaisā un veltītu laiku fiziskām aktivitātēm. Cilvēka ķermenis ir radīts kustībai, tādēļ vislabāk mēs jutamies, tad, kad regulāri veltam savu laiku fiziskajām aktivitātēm. Regulāras fiziskās aktivitātes rada daudz pozitīvu efektu, piemēram, samazinās sadzīves un sporta traumu risks, samazinās iespēja saslimt ar dažām hroniskām slimībām, uzlabojas pašsajūta, mainās attieksme pret sevi, uzlabojas fiziskās spējas-izturība, spēks, lokanība, veiklība, ātrums un kustību koordinācija. Šis ir īstais brīdis, lai arī sakārtotu apkārtējo vidi. Ja iepriekš kaut kur aizbraucot, redzēji izsviestus atkritumus, piemēram, mežā, tad tev ir iespēja aizbraukt vēlreiz un sakopt. Ik mirkli mest sev aizvien jaunus un jaunus izaicinājumus- mainīties, augt, vairot un kopt sevī labo. Ko jūs darāt piektdienas vakaros? Man ir ieviesies jauna tradīcija - katru piektdienas vakaru skatīties filmas. Pie reizes vēl uztaisu gardumus, našķus, kaut vai aizeju uz veikalu nopirkt čipsus un, lai būtu garšīgāk, uztaisu čipsu mērcīti. Veiksmīgs cilvēks saprot, ka viņš pats būvē savu dzīvi, ar savām domām un darbiem. Lai šis laiks aizritētu ātrāk un interesantāk, savu brīvo laiku aizpildiet ar jaunām idejām un darbiem

LINDA JAŠKUS

Pandēmija ir pamatīgi iejaukusies arī Priekules vidusskolas dzīvē. Pavasaris sākas ar mazu pirms eksāmena stresīņu. Eksāmenu sesija parasti startē ar svešvalodas eksāmenu, kas sākotnēji bija paredzēts 17. - 18. martā, bet Latvijā tika izsludināta ārkārtas situācija, un līdz ar to eksāmenu kārtēšanas laiki tika pārcelti. Pagaidām noteikts, ka centralizētais eksāmens angļu valodā jākārtē 2. jūnijā. Izvēloties svešvalodu, mūsu skolas pilnīgi visi 12. klases skolēni ir nolēmuši kārtot angļu valodas eksāmenu. Pirms ārkārtas situācijas izsludināšanas, domādama, ka pirmais eksāmens notiks martā, aptaujāju topošos absolventus. Visi kā viens atzina, ka angļu valoda padodas labāk nekā krievu valoda, tāpēc izvēlējās kārtot tieši šo eksāmenu. Divpadsmitie jutās salīdzinoši mierīgi, jo tika patiešām ļoti nopietni strādāts, tik vien tāds neliels stresīšs, kā jau pirms jebkāda pārbaudījuma. Visvairāk uztraucoties skolotāja Zaiga S., kas ir arī klases audzinātāja, tāpēc viņai ir īpaši svarīgi, lai jaunieši labi nokārtotu eksāmenu. Skolotāja ir nopietni gatavojusi jauniešus un, šķiet, ka vislabāk varētu veikties mutvārdu daļā, valodas lietojuma un klausīšanās daļā, bet grūtāk - lasīšanas daļā, jo zināms, kāda attieksme mūsdienu jauniešiem ir pret grāmatu lasīšanu. Daudzi atzīst, ka runājamajā daļā gribētu runāt par sportu, veselīgu dzīvesveidu un uzturu,

bet nevēlētos par politiku. Mērķis visiem ir viens - labi nokārtot eksāmenu, jo izvēlētajai nākotnes profesijai būs nepieciešamas labas prasmes angļu valodā. Daļējas jūtas jauniešiem ir saistībā ar IELTS (International English Language Testing System) - ir jaunieši, kuriem nav vajadzīgs šis eksāmens, un ir daļa, kurai ir vajadzīgs. Šī gada divpadsmitie nākošajiem divpadsmitajiem iesaka cītīgi mācīties visu skolas laiku, nevajag to atlikt uz pēdējo gadu, mēnesi vai pat nedēļu, ko var attiecināt uz viesiem eksāmeniem. Pirms eksāmena vajag atpūsties un nesatraukties par tiem, pārdomāt, kur iet mācīties pēc vidusskolas, papildus laicīgi izplānot izlaidumu, lai var kārtīgi nosvinēt. Nezinām gan pilnīgi neko, kas notiks ar šī gada absolventu izlaidumu. Klase kopā ar audzinātāju bija izveidojuši scenāriju un norunājuši, ka viņu izlaidums būs kā nevienam. Ambiciozi. Žēl, bet tas laikam neizdosies, ņemot vērā noteiktos ierobežojumus valstī. Paldies par atbildēm! Bet galvenais, lai veicas visos eksāmenos!

ANDA BRAUNA

SKOLOTĀJA MONOLOGS

Ap 13. martu pasaule jūtami sasvārstījās, arī mēs... Ir pagājis vairāk nekā mēnesis kopš paliekam mājās. Ir ienācis spīts, jūtīgums, neizpratne, gaidīšana, neziņa. Viss lavīnveidā iegāzās mūsu mājās. Cik daudzreiz esam pieķērusi sevi pie domas - ja es to būtu kaut nedaudz nojautis. Bet ne par to šoreiz. Ir absolūti skaidrs, ka arī skolotājiem šis ir smags periods. Ja par skolu, jau 2. dienā pēc PALIEC MĀJĀS gribējas atpakaļ uz darbu. Lai kā ir kādreiz gājis, tomēr saskarsme un komunikācija ir svarīga. Vai mūsu skolotājiem ir izdevies kaut mazliet atrauties no sava darba galda un paveikt ko tādu, kas varbūt, skolā esot, ne vienmer tiek paspēts? Centos iegūt atbildes, taču neveiksmīgi, jo laikam visi patiešām ir ārkārtīgi aizņemti. Tomēr daži ar mani aprunājās. Skolotāja Agita R. vēl neko jaunu nav uzsākusi un priecājas par tiem, kas var veltīt laiku kādai patīkamai nodarbei. Airita E. ir cilvēks, kam ļoti patīk dārza darbi un tamdēļ tiek audzēti stādi, kuri gaida brīdi, kad laiks paliks siltāks. Marika Š. - mūsu ideju ģenerators ir sevi piespiedusi vēl vairāk laika pavadīt svaigā gaisā. Kaut gan ir pieskaitāma pie cilvēkiem ar kustību traucējumiem, sasniegusi ātrās iešanas rekordu, kad vienā dienā noieta 23,84 km. Cenšas iet katru dienu vai vakaru aptuveni 11 līdz 13 km. Apsveicami! Ārija K. atbildēja, ka mans lūgums palīdzēja salikt pa plauktiņiem, ko tad īsti ir paspējusi šajā piespiedu mājās būšanas laikā izdarīt, ko būtu vēl jāpaspēj un saka, ka garlaicīgi nav bijis ne brīdi. Izpalika koncerta un teātra izrādes apmeklējums, brauciens uz Briseli, bet gan jau.. Nelasītas grāmatas krājās kaudzītē jau labu laiku, nu sagaidījušas arī savu kārtu! Starp citu, pārlasīja jau sen lasīto Z. Skujiņa "Gulta ar zelta kāju", kā no jauna priecājās par Z. Skujiņa valodas bagātību, dzīvoja līdzī Vējagalu dzimtas likteņiem. Grāmata pamudināja uz svētīgu darbu - pārlūkoja un sakārtoja ģimenes albumus, tas nebija ātri. Atsvaidzināja, pabalīnāja un iecietināja savas vecmāmiņas "brudierētos" (tā ir izšūšanas tehnika) galdautus. Aprēķināja, ka galdautiem teju 100, bet tagad - kaut skatlogā liec. Tas arī tā spontāni, par savu dzimtu un

ģimeni domājot. Pabeigts kāds sen aizsākts adīklis, parūcināta šujmašīna, veikts "detokss" skapjos un atvilktnēs, darbiņi, kam parasti neatliek laika. Bet pati lielākā Ārijas kaislība - dēsti uz palodzēm. Ja lasīta K. Čapeka grāmata "Dārzkopja gads", tad zinietais ir par viņu. Šogad piķēšanu jau gaida 20 šķirņu tomātu bērniņi no dārzniecības "Neslinko" kolekcijas - raibi, sarkani, dzeltenīgi oranži, violeti, strīpaini..., 10 šķirņu papricēni, jau krietni pastiepušies, gaida siltumu. Un, protams, puķes. Katru gadu vajag ko neredzētu, ko gaidīt uzziedam. Un eksotika arī... Pērn izaudzēju pepino. Kas tas tāds? Bumbiermelone latviski. Dzelteni violeti, strīpains, ovāls auglītis krūmiņā. Tā arī garšo - kā bumbieris un melone, kopā ēsti. Dēsti izauguši krietni vairāk, kā ietilps dārziņā, gribētu padalīties, bet... Būs jānoliek pie Zviedru vārtiem.. Vēl skolotājai patīk parosīties un eksperimentēt virtuvē. Šobrīd topā ēdieni ar bērniības garšu un "bezreceptes" ēdieni - tas ir, visādi eksperimenti. Tā, lūk. Es arī labprāt padalīšos ar savām domām un darbiem. Pirms pandēmijas paspēju noskatīties mana mīļākā - Rīgas Jaunā teātra fantastisku izrādi - Cerību ezers. Kabatā palika biļete uz Dailes teātra izrādi Rīgā un ar Ēriku A. un Elizabeti L. nepiedzīvojām Debašu kluba izlaidumu Nacionalajā bibliotēkā. Cenšos katru dienu kādu brīdi pavadīt svaigā gaisā - rīņbraukšana un jauna nodarbenūjošana (Nordic walking), kas īsti nav priekš manis, bet laba atslodze. Arī rokdarbi - adīšana par sevi atgādināja. Nekad neesmu aizrāvusies ar stādu audzēšanu, šogad tas izdevās. Tad, kad tu esi "iesprūdis" telpās un nezini, uz cik ilgu laiku, saproti un apjēdz daudzas lietas, kas ikdienā paslīd garām. Ir skumji, padomājot, ka atcelti Erasmus+ pasākumi, kas ar lielām cerībām tika gatavoti. Žēl, ka mūsu skolas Erasmus+ skolēni tā arī nesagaidīja viesus no Francijas un neaizbrauca abildes vizītē uz Vienu un Čehiju. Skolotājiem tika atceltas macības Norvēģijā. Mēs tam nebijām gatavi. Tiekoties Zoom videokonferencēs erasmus+ skolotāji ar skumjām runā par nenotikušajiem pasākumiem. Jā, šie projekti ir satuvinājuši ne tikai skolēnus, bet arī skolotāji kļuvuši par labiem draugiem. Nu ko, dzīvosim tālāk ar

cerību, ka lietas drīz sakārtosies un varēsim turpināt ierasto dzīvi, pēc kuras tik ļoti ilgojamies. Lai jums visiem veselība, izturība, ievērojam pieņemtos noteikumus un - UZ DRĪZU TIKŠANOS!

ZAIGA STRELĒVIČA

MISTERS X

Klāt jauns mēnesis, laiks jaunam Mister X rakstam! Kā jau zināms, es rakstu par dažādām problēmām un interesantām lietām, kas notiek mūsu skolas dzīvē. Tā kā šis ir visiem diezgan sarežģīts, nogurdinošs un drūms laiks, jo apņirk visu laiku sēdēt mājās, es nolēmu rakstīt kaut ko ar optimiskāku noskaņu. Nolēmu noskaidrot, kādi ir skolēnu novēlējumi pārējiem.

Ko tu novēlētu skolēniem?

Jaunieši skolēniem novēl nebēdāties notiekošā dēļ un izbaudīt laiku, ko pavadam mājās. Mācīties mājās ar tēju un siltu segu nemaz nav tik slikti. Izturību un centību cītīgi mācīties, kaut vai ir grūti pierast un tad, kad atgriezīsies skolā, to laiku izbaudīt, jo tā veidojas atmiņas, skolā nav nemaz tik slikti! „Skolēniem novēlu pacietību un saprašanu pret skolotājiem, jo mums visiem šis periods ir nepieredzēts, un arī skolotāji mācās kopā ar skolēniem.”

Ko tu novēlētu skolotājiem?

„Skolotājiem ikdienā ir jāiemāca jaunā viela, tagad tas ir kļuvis vēl grūtāk, jo daudzi skolēni atsakās mācīties, tāpēc novēlu izturību un pacietību.”

„Skolotājiem novēlu būt pacietīgiem, izbaudīt jaunu darba pieredzi un kārtīgi atpūsties no skolēniem!” Kopumā visi novēl skolotājiem pacietību un ir pateicīgi par sapratni un centību mācību darbā.

Vai esi pamanījis, ka tagad tev ir vairāk laika kādai aktivitātei, kurai iepriekš nepietika laika skolas dēļ?

-Man atliek vairāk laika spēlēt klavieres. Pirms šīs pandēmijas jutu, ka man neatliek laika klavieru spēlēšanai, bet tagad tas sanāk biežāk.- Ir nedaudz vairāk laika, ko varu veltīt sev, varu uztaisīt sejas masku un iedzert tasi kafijas, kad es vēlos. Daudz vairāk laika veltu arī gatavošanai un jaunu recepšu atklāšanai.-Kad pavadīju lielāko daļu skolā, man laika pietika tikai mācībām, taču tagad brīvajos laikos lasu, zīmēju, arī šuju un vakaros paskatos kādu filmu. Visi nointervētie skolēni saka, ka karantīnas laikā viņi sāk veltīt laiku kaut kam radošam, attīsta sevi dažādās jomās un izbauda laiku ar savu ģimeni. Liels prieks, ka skolēni un skolotāji cenšas respektēt un cienīt viens otru, šis periods tik tiešām ir ļoti sarežģīts, taču kopīgi mēs visi to varam!

JŪSU CIENĪJAMAIS, ATKLĀTAIS MR. X

ABSOLVENTS- AGATE GŪTMANE

Ar ko jūs nodarbojaties?

Šobrīd esmu pilna laika mamma trīs puistiņiem (Joēls - 4 gadi, Jozua - 2 gadi, Emanuels - 3 mēneši). Paralēli tam, esmu uzņēmuma SIA "Mazliet elegances" īpašniece. Uzņēmums ražo dažādus konditorejas izstrādājumus pēc fizisku un juridisku personu pasūtījumiem.

Vai jums vienmēr interesēja konditoreja?

Konditoreja nekad nav bijis mans "lauciņš". Labākajā gadījumā varu pagatavot tikai klasisko biskvītu vai uzputot putukrējumu, bet mani vienmēr ir saistījusi uzņēmējdarbība - darbu organizēšana, loģistika, grāmatvedība u.t.t.

Gandrīz ir pagājis mēnesis kopš sākusies karantīna. Kā jūs izmantojiet šo laiku? Vai jūsu ikdiena ir mainījusies?

Mana ikdiena šajā laikā izteikti nav mainījusies, jo tā kā mūsu ģimenē ir zīdains, tad tāpat lielāko daļu laika mēs pavadām mājās. Netālu no mūsu mājas ir sporta stadions un upīte, kur cenšamies kopā ar bērniem aiziet katru dienu. Tur ir miers un klusums un, protams, daudz svaiga gaisa - tas mums visiem ir ļoti nepieciešams šajā laikā. Nevajag skatīties uz to, kas šobrīd ir aizliegts un nepieejams. Tas var atnest tikai nospiētību, skumjas, grūtsirdību un galu galā pat depresiju. Tā vietā priecāsimies, ka varam vairāk laika pavadīt ar ģimeni. Priecāsimies, jo beidzot ir mazliet pierimis ātrais un steidzīgais "pasaules ritenis", kurš ne mazums reižu mums licis domāt un teikt - NAV LAIKA. Tagad laika ir. Laiks apdomāt un izvērtēt savu dzīvi, lai ar gudrību un apdomu ietu tālāk, kad ārkārtējā situācija beigsies. Attiecība uz uzņēmumu - jā, šī situācija ieviesusi

pārmaiņas. Pasūtījumi šobrīd ir mazāk, bet ticu, ka pārdzīvosim šo laiku un varēsim turpināt darbu atkal ar jaunām idejām.

Kas jūs iedvesmo un motivē šajā laikā, kad nevar atrasties ārpus mājas?

Esmu dzimusi un augusi ticīgā ģimenē. Ticība Dievam un mūžīgās dzīves cerība,

ko dod Jēzus Kristus, ir lielākā motivācija. Cenšos vairāk laika pavadīt, lūdzot par mūsu zemi un cilvēkiem. Lai katrs savā sirdī iegūst mieru ar Dievu. Mūsu zeme ir īpaši apsargāta, jo kā rāda statistika, esam viena no vismazāk COVID-19 skartajām valstīm pasaulē. Tas iedvesmo.

Kas jums pietrūkst no Priekules vidusskolas?

Pavadītais laiks Priekules vidusskolā man joprojām ir labā, gaišā atmiņā. Ar prieku un pateicību atceros katru skolotāju un īpaši, protams, audzinātāju Zaigu Strelēviču. Viņas visas darīja labāko, tas ir fakts! Ar šodienas domāšanu un pieredzi varu teikt, ka dažreiz pietrūkst tā saliedētība un rūpes vienam par otru kā tas bija Priekules vidusskolā. Saliedētība un rūpes gan starp klases biedriem, gan starp skolēniem un skolotājiem. Ļoti ceru, ka tas skolā saglabāties arī šodien.

Kas ir jūsu spilgtākais atgadījums Priekules vidusskolā?

Ar vairākiem piegājieniem mēģinu rakstīt atbildi uz šo jautājumu, bet saprotu, ka visi šie atgadījumi bijuši spilgti. Gan dažādi konkursi un olimpiādes, gan draudzības festivāls Igaunijā, gan skolēnu un jauniešu "Dziesmu un deju svētki", gan skolotājas M. Gūtmanes aizrādījums par pārāk aktīvu uzvedību starpbrīdī, gan lauztā un iegipsētā kāja kārtojot 9. klases eksāmenus un noslēguma darbus, gan reize, kad ēdot pusdienas ar dakšīņu nejauši iešāvu matos biešu salātus meitenei pie blakus galdiņa. Visi šie atgadījumi veido spilgtas, brīnišķīgas atmiņas par aizvadīto laiku Priekules vidusskolā.

Kādu ieteikumu vai novēlējumu jūs varētu pateikt Priekules vidusskolas skolēniem šajā neparastajā laikā?

Novēlu katram skolēnam arī mācoties attālināti noturēt vismaz līdzšinējo sekmju līmeni. Esiet atbildīgi, apzinīgi un godīgi, jo ieguvēji esat jūs paši. Lai izdodas!

Pabeidziet teikumus! Pēc 10 gadiem es... ticu un ceru, ka joprojām dzīvošu laimīgā un mīlestības pilnā ģimenē, darot tās lietas, ko Dievs būs sirdī licis darīt.

Tagad es vēlētos... lai pēc iespējas drīzāk mūsu valstī tiktu pārtraukta

ārkārtējā situācija, un mēs atkal brīvi varētu tikties un komunicēt ar citiem cilvēkiem.

Man pietrūkst... mierīgs un kluss brīdis, ko pavadīt dabā, priecājoties par to, cik viss skaisti radīts, īpaši šajā laikā – pavasarī.

Es visvairāk priecājos... kad varu būt kopā ar sev mīļajiem cilvēkiem.

Liels paldies par interviju un veltīto laiku!

ELIZABETE LENDELE

#PALIECMĀJĀS

Skolotājs, konsultants:

Zaiga Strelēviča

Korespondenti:

Anda Brauna

Elizabete Lendele

Elīna Putniņa

Ērika Anīte

Gustavs Einis

Ieva Bērziņa

Linda Jaškus

Marks Teo Dūčis

Marta Roga

Datorgrafika:

Kate Rozentāle